

Sygn. akt III CSK 417/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. S.
przy uczestnictwie A. O. i M. O.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników kwotę 2700 zł
(dwa tysiące siedemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w K., w sprawie o zniesienie współwłasności, zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 2 grudnia 2014 r.

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego zasad zachowania rzetelnego procesu. Jednocześnie wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne mające uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostało sformułowane w sposób ogólnikowy oraz daleki od zasad

poprawnej argumentacji jurydycznej. Również ogólnikowo sformułowano podstawę kasacyjną, czyniąc to w sposób praktycznie uniemożliwiający kontrolę kasacyjną.

Treść skargi wskazuje, że jej rzeczywistą przyczyną - nieprzewidzianą jednak przez art. 398⁸ § 1 k.p.c. - jest niezadowolenie z treści orzeczenia oraz krytyka ustaleń, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398² § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Brak także podstaw do przyjęcia, że skarga jest uzasadniona w sposób oczywisty. Skarżący nie wykazał, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 393²¹ k.p.c.